

[Arbejdsministeren]

forholdene på arbejdsmarkedet, at der var indgået et forlig. Ja, man kan vel sige, at det er positivt for forholdene på arbejdsmarkedet, at der er indgået to forlig: først et forlig om en forstærket indsats mod langvarig ledighed og så et forlig i forbindelse med finansloven om budgetforbedringer på Arbejdsministeriets område.

Det er da korrekt, som flere ordførere har været inde på, at det sidste forlig er vanskeligt at udmønte teknisk, fordi det er indviklet lovgivning, men jeg er helt enig i hr. Kaj Poulsens formulering. Det skal aftales, for vi har en aftale, og så bliver det selvfølgelig også aftalt.

Det har taget os lidt tid, men vi bliver færdige, og jeg tror godt, vi kan garantere for, at Folketinget kan komme på juleferie til stort set planlagt tid. Det skal nemlig udmøntes, for det er vigtigt, at hele det kompleks, der ligger i lovforslag nr. L 55, når vi er færdige i morgen, bliver gennemført, for så er der tale om en lang række nye muligheder og en lang række nye pligter.

Der er ingen tvivl om, at det skal vi have vedtaget, bl.a. af den grund, fru Lilli Gyldenkilde var inde på, nemlig at hvis ikke lovforslag nr. L 55 bliver vedtaget inden jul, så vil pr. 1. januar 1989 et antal mennesker være i en meget vanskelig situation. Det kan vi selvfølgelig ikke forsvere.

Så skal jeg i øvrigt blot sige til fru Lilli Gyldenkilde, som har været inde på spørgsmålet om rådighedsregler, at jeg har med interesse og en lille smule overraskelse læst SF's bidrag i betænkningen på side 4.

Jeg synes bedre om svarene på spørgsmål 42 og spørgsmål 45 end om SF's fortolkning af svarene. Derfor vil jeg for god ordens skyld henlede opmærksomheden på det sidste af SF's punkter, der drejer sig om, at de regler, der vil blive udarbejdet, naturligvis ikke vil stride mod de besvarelser, der er optrykt som bilag til betænkningen. Men det er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at det vil være identisk med den fortolkning, SF har lagt ind i sine vurderinger af spørgsmål 42 og 45.

Jeg vil altså gerne bekræfte, at det, der står i svarene på spørgsmål 42 og 45, er rammerne for den bekendtgørelse, der skal udarbejdes.

Så må vi jo nok bedrøve fru Lilli Gyldenkilde med, at af de ændringsforslag, hun er så glad for kommer, er der et sæt ændringsforslag, som

fru Lilli Gyldenkilde nok ikke er så glad for kommer. Men sådan er livet jo. De kommer forhåbentlig snart, sådan at vi kan få en god og konstruktiv drøftelse, inden vi vedtager dette lovforslag ved tredje behandling i morgen.

Kaj Poulsen (S):

Det, der kalder mig på talerstolen denne gang, er selvfølgelig fru Lilli Gyldenkildes slette hukommelse.

Da fru Lilli Gyldenkilde skulle fortælle, hvad der stod i den aftale, der er indgået mellem Socialdemokratiet og regeringen, tror jeg nok, at hukommelsen spillede fru Lilli Gyldenkilde et puds, idet hun sagde, at Socialdemokratiet har givet regeringen carte blanche til at gøre, hvad den vil på finansieringsområdet. Jeg må indrømme, at det er noget af en fortolkning. Der står i aftalen, i punkt 7:

»I aftalen indgår ikke finansieringsomlægning af arbejdsløshedsforsikringen, hvor parterne har forskellig opfattelse.«

Hvordan kan man udlægge en sådan tekst, som om Socialdemokratiet har sagt til regeringen: I kan gøre, hvad I vil, vi skal nok lade være med at genere jer? Hvad er det for noget vrøvl! Jeg har aldrig kendt magen.

Må jeg så godt sige til fru Lilli Gyldenkilde: Vi er godt klar over, at vi har et problem på kvindearbejdsmarkedet på grund af, at der bliver udbudt alt for få fuldtidsstillinger, og fordi alt for mange fuldtidsstillinger bliver delt op i deltidsstillinger, fordi arbejdsgiverne gerne vil have deltidsarbejdskraft. Vi kender også godt begrundelsen for det. Men derfra og til at acceptere, at kvindearbejdsmarkedet skal vedblive med at udvikle sig i den retning, skal vedblive med at blive smadret i den henseende alene i arbejdsgivernes interesse, er der et stykke vej.

Det er baggrunden for, at Socialdemokratiet, som fru Lilli Gyldenkilde sagde, altid har ment, at vi skulle have lavet en regulering på det her område, sådan at de dårligst stillede kvinder på arbejdsmarkedet, nemlig Kvindeligt Arbejderforbunds medlemmer, således at kassedamerne i HK, således at Husligt Arbejder Forbunds medlemmer, de dårligst stillede i det her samfund, også har mulighed for at få en fornuftig arbejdsdag, uden at de skal rende rundt til tre og fire arbejdsgivere for at få otte timers arbejde om dagen.